

**Ivo Nedoma, náš bývalý učitel, se do Rájce přistěhoval až v dospělosti.**

0.43-0.45 Ta „zlatá šedesátá“ jsem prožil v Brně.

**Jeho prarodiče žili v Boskovicích. Právě tam ho v deseti letech zastihla okupace roku 1968. V noci na 21. srpna obsadila tehdejší Československo vojska Varšavské smlouvy.**

1.20.1.44 Přišla teta Květa a řekla, že přijeli Rusové. Babička nás poslala pod kostel sv. Jakuba v Boskovicích, abychom koupili mouku...a tak nějak jsem to vnímal, že se něco děje.

**Počátky následné normalizace v 70. letech se dospívajícího Ivoše týkaly jen okrajově. Souvislosti začal vnímat až zpětně.**

4.40-5.00 ...pan doktor Meluzín se jmenoval. Von byl hrozně chytrej, úplně něco jinýho, všechno věděl, takový klidáš, pak teprve zpětně člověk zjistí, že jeho se dotkla ta normalizace. Protože byl na univerzitě, a protože něco nebylo v pořádku po té politické stránce, tak ho dali na základní školu. Pro nás to byla výhoda, pro tu fakultu možná ne.

**Na gymnáziu stihl pak Ivo na poslední chvíli anglickou třídu.**

8.20-8.29 v době, kdy se to spíš rušilo, pak se to zrušilo.. někdo zjistil, že je to moc anglicky...

13.00-13.06 Pak tam bylo SČSP. Učitelka angličtiny byla předsedkyní SČSP.

16.00-16.11 pamatuju, že Laďa Onderka si nechal jednou vyšít na zvonový rifle anglický nápis „Only you“ a pak musel ty gatě vyměnit. *(pozn. možná ve střihu prohodit s předešlým)*

**SČSP - Svaz československo-sovětského přátelství - byl v totalitním Československu jednou z nejmasovějších politických organizací. Komunistickému režimu sloužil k šíření sovětské ideologie.**

**Ivo byl vždy nekonfliktním člověkem. Jeho rodina, žijící v typické šedé zóně, s režimem potíže neměla, na rozdíl od jiných.**

23.40 – 23.51; 23.55-58 Připouštím, že pro někoho to byla blbá doba. Ale tím, že jsem byl jako děcko a mohl jsem studovat... vlastně vystačil jsem s málem.

40.08 -40.45 V děčku chodil spolužák a on měl něco s Chartou. Chodil s náma hrát ten basket; zpětně si uvědomuju-pak najednou nechodil. Charta byla od ledna, my jsme maturovali v 77. v červnu. Von najednou přestal chodit a nepustili ho k maturitě.

**I když se Ivo s režimem sám do konfliktu nedostal, jak by se zachoval, kdyby po něm tehdejší moc něco chtěla, neví.**

44.26-44.33 Představa, že by někdo přišel a řekl: Tady něco podepiš, budeš něco říkat na někoho...já si nedovedu představit, že bych třeba...44.40-44.42 Já nevím, jsem v té situaci nebyl...

**Po návratu z vojny vystudoval mladý Ivo brněnskou pedagogickou fakultu a posléze vyučoval češtinu a občanskou výchovu.**

**Žádaným se stal zejména po sametové revoluci v roce 1989, a to díky své znalosti angličtiny. To už se také stěhoval do Rájce, kde jsme se s ním pak mohli setkat také my, žáci tamní základky.**

29.23-29.33 Byla taková doba nadšení. Já jsem uměl tu angličtinu v základech, to tehdy nebylo, všechno rusky. A najednou angličtina!

29.36-29.46 U těch malých dětí tam jde o to, jim to neznechutit a ukázat jim jako trenér malým klukům, když je učí kopat do balonu, že když přestřelí branku, mají sklopit nárt.